

SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ A GLOBÁLIS CSALÁDPAKTUMRÓL 2023. MÁJUS 30-ÁN DÉLELŐTT A SZENTSZÉK SAJTÓIRODÁJÁBÓL

Kevin Farrell bíboros beszéde

Jó napot kívánok!

A *globális családpaktum* a Világiak, Család és Élet Dikasztériumának a Pápai Társadalomtudományi Akadémiával közös kezdeményezése, melyben a Nemzetközi Családtudományi Központ is közreműködik. Itt néhány rövid megjegyzésre szorítkozom a Szentatyának a *paktumot* elindító üzenete alapján, hogy könnyebben megértsük a projekt alapjául szolgáló *elgondolást*. A *globális családpaktum* „közös cselekvési program, amelynek az a célja, hogy párbeszédet alakítson ki a családpsztoráció és a családdal foglalkozó tanulmányi és kutatóközpontok között, melyek a katolikus egyetemeken működnek szerte a világon”, hogy így előmozdítsuk a családot az Egyház társadalmi tanításának fényében (vö. Ferenc pápa: *Üzenet a globális családpaktum elindítása alkalmából*, 2023. május 13.).

A paktum azoknak a kihívásoknak a komoly megfontolásából születik, amelyekkel a családoknak ma szembe kell néznie szerte a világon. Ferenc pápa erről az *Amoris laetitia* második fejezetében beszélt, melyben arra buzdít, hogy figyeljünk oda a család konkrét valóságára, hogy Egyházként a család mélyebb megértésére jussunk, és a család szépségének és társadalomban betöltött pótolhatatlan szerepének hatékonyabb közvetítési módjaira leljünk.

Az elmúlt évtizedekben – figyelmesen vizsgálva azt a tevékenységet, amelyet a családdal foglalkozó kutatóközpontokkal és intézetekkel rendelkező katolikus egyetemeken végeznek – bizonyos fokú fáradtságot lehet tapasztalni az e kérdésekkel kapcsolatos munkában, és azt is lehet látni, hogy nagyobb együttműködésre van szükség az egyetemek között, illetve az egyetemek és az Egyház között. A katolikus ihletésű akadémiai világ számára a legnagyobb kihívás az, hogy az Egyház társadalmi tanításával összhangban végezze a családdal és az emberi élet előmozdításával kapcsolatos oktatási feladatát.

Ezért a *globális családpaktum* a családpsztoráció és a családtudományi központok közötti együttműködést kívánja előmozdítani, ahogyan azt üzenetében a Szentatya szorgalmazza: „A cél az együttműködés, annak elősegítése, hogy a részegyházakban folyó családpsztorációs munka hatékonyabban használja fel az egyetemeken végzett kutató, oktató és képzési tevékenység eredményeit. A katolikus egyetemek és a lelkipásztori munka együtt jobban előmozdíthatják a családnak és az életnek azt a kultúráját, amely a valóságból kiindulva segíti az új nemzedékeket abban, hogy [...] nagyra értékeljék a házasságot, a családi életet a maga erőforrásaival és kihívásaival, valamint az emberi élet továbbadásának és óvásának szépségét.” Ezért a *globális családpaktum* a katolikus egyetemeket azzal a feladattal bízta meg, hogy mélyrehatóbb teológiai, filozófiai, jogi, szociológiai és gazdasági elemzéseket végezzenek a házasságról és a családról, hogy támogassák és a kortárs gondolkodási és cselekvési rendszerek középpontjába helyezték őket.

E felhívás nyomán a *globális családpaktum* hozzájárul egy, a házasságról és a családról való globális és teljes körű gondolkodás kialakításához, mely a mai valóságból indul ki, szem előtt tartva, hogy az Egyház tanításában a család sokkal több egy eszménél. A keresztény antropológia szerint ugyanis a család „egy férfi és egy nő közötti bensőséges életközösségből és házastársi szeretetből” (GS 48) születik, és a család az első hely, ahol a személynek és a személyközi kapcsolatoknak, a felelősségnek és a szolidaritásnak a fejlődése zajlik. A család tehát önátadás, kölcsönös segítségnyújtás, gyermeknevelés, nemzedékek találkozása. A

globális családpaktum ezt a gazdagságot igyekszik megközelíteni anélkül, hogy a családi élet idealista olvasatát adná, hanem inkább a család antropológiai dimenziói és a család mai gazdasági és társadalmi körülményei közötti összefonódást emeli ki.

Nagy kulturális és társadalmi kihívásokkal kell szembenéznünk: a családi kötelekek törékenységevel, továbbá annak nehézségével, hogy felismerjük minden emberi élet sérthetetlen értékét. Ezért nem nyugodhatunk bele a család valóságának hanyatlásába – magyarázza a Szentatya – a bizonytalanság, az individualizmus és a fogyasztói szemlélet nevében. Nem lehetünk közömbösek a család jövője iránt, és nem mondhatunk le arról sem, hogy világosan felkínáljuk a családról szóló keresztény üzenetet. De ezt hatékonyabban, korunknak és az új nemzedékeknek megfelelő kommunikációs módszerekkel kell tudnunk tenni. A család előmozdításának – mind a magánéletben, mind a közéletben – csakis pozitív következményei lehet a *közjóra*: ha a családi kapcsolatok jók, akkor azok a házastársak, a gyermekek és az egész világi és egyházi közösség számára egyaránt értéket jelentenek.

A katolikus egyetemek bevonása arra az igényre is válaszol, hogy keresztény világiakat képezzünk és vonjunk be az Egyház evangelizációs küldetésébe: a tudományos kutatás és az akadémiai szintű oktatás révén ugyanis a katolikus egyetemek széles közönséghez, az egyházi struktúráktól távol állókhoz is szólhatnak, világiak számára is érthető nyelvezettel felkínálva a család értékét a világban.

Reméljük, hogy ez az út gyümölcsöt hoz majd, és segít „visszahelyezni a családot lelkipásztori és társadalmi munkánk középpontjába”, folytatva mindannak megvalósítását, amit a jelen projektet szintén inspiráló *Amoris laetitia* apostoli buzdítás kért.

(Fordította: Tőzsér Endre)